

[Christophersen.]

som i år. Det forudsætter efter vores opfattelse, at man må gennemføre større besparelser end dem, der er gennemført, at man er parat til at stimulere den private opsparing og tilsvarende begrænse det private forbrug, og at man holder op med at gøre omkostningssituationen endnu værre ved at lægge råenergiavgifter eller andre omkostningsførende afgifter på virksomhederne.

Så vil jeg godt rive økonomiministeren ud af den usikkerhed, jeg forstod han svævede i med hensyn til venstres holdning til selve lovforslaget – jeg kan nu i og for sig ikke se, hvordan mine bemærkninger kunne efterlade nogen som helst tvivl hos økonomiministeren om, hvad vores holdning til det var. Vi mener, at denne lovgivning ud over det skadelige, at den bare skubber problemerne foran sig og fører til, at det hele eksploderer om 3 måneder, også indeholder nogle klare skævheder. Det er da ganske rigtigt, som det er påpeget flere gange af hr. Hilmar Baunsgaard, at der er en urimelighed i på den ene side ikke at have en lovgivning, som forbyder overenskomstmæssige lønstigninger, men på den anden side en lovgivning, som forbyder, at sådanne stigninger må indregnes. Jeg siger ikke dermed, at man skulle have gennemført et sådant fuldkomment lønstop – forhandlingerne om, hvordan man gennemfører og udformer en sådan lovgivning, har vi jo ikke været inde i. Men det, som er skævheden, er, at der ikke er en rimelig parallel mellem den måde, hvorpå man behandler prisudvikling og lønudvikling, og derfor vil denne lovgivning føre til, at en lang række virksomheder kommer i vanskeligheder.

Men jeg kan berolige økonomiministeren med, at vi har et klart og utvetydigt standpunkt: vi har til hensigt at stemme imod dette lovforslag. Vi mener ikke, at det løser problemerne, tværtimod koncentrerer de blot inden for en meget kort periode, og derfor er der heller ikke noget perspektiv i forslaget.

Voigt (FP):

Må jeg sige til hr. Kaj Hansen, som efterlyste dokumentation for, at kommunister har kaldt fremskridtspartiet fascister, at han blot kan læse, hvad en af hans partifæller sagde fra denne talerstol sidste torsdag. Det står i Folketingsstidende 1976-77, sp. 2178.

Må jeg sige i anledning af den af hr. Bay foreslåede dagsorden, at fremskridtspartiet jo

den 22. oktober 1975 fremsatte et forslag til folketingsbeslutning, hvor vi opfordrede regeringen til af fremsætte de fornødne forslag, så vederlagene til folketingsmedlemmer, ministre, borgmestre m. fl. kunne nedsættes med 10 pct. Det blev den 12. juni 1976 nedstemt med 120 stemmer imod fremskridtspartiets 24, mens 4 undlod at stemme. Det var en trist dag.

Hvad angår det andet afsnit i hr. Bays dagsorden om ens dyrtidsportioner for alle og bortfald af taktregulering for offentligt ansatte, må jeg sige, at netop hr. Bay lige fra sin første færd her i huset har været foregangsmand og fortaler for, at der skulle være ens dyrtidsportioner til alle, ligesom han var drivkraften bag dette forslag i november 1974. Jeg kan sige til hr. Bay, at vi i fremskridtspartiet med varme i vore hjerter vil støtte dette dagsordensforslag.

Må jeg så sige til den højtærede handelsminister, at jeg næsten kommer til at holde mere og mere af ham. Han er vældig hyggelig og lun, det må man sige, men kunne han dog bare føre en lige så fornuftig politik, som han taler. Han taler virkelig godt, han er en god taler, og det ville være lykkeligt, hvis han også ville begynde at føre en god politik. Handelsministeren fremdrog nogle eksempler på spørgsmålene i går med ja og nej. Når vi nu får bilagshæftet, vil man kunne se, hvor ufuldkomne nogle af svarene på de 230 spørgsmål, der er stillet, var, hvilket også bevirkede, at vi måtte have handelsministeren til samråd i erhvervsudvalget op til flere gange for at få belyst nogle af svarene.

Den højtærede handelsminister fremdrog hr. Poul Hartlings udtalelse om, at han sandelig ikke ville i et regeringssamarbejde med fremskridtspartiet. Ja, det er jo trist, det skal jeg da erkende, for hvad er alternativet så? Ja, det er bl. a. handelsministerens regering, og det er en ulykke for landet. Jeg kan da kun håbe, at hr. Poul Hartling og hr. Poul Schlüter, og hvad de nu hedder, de ledere, som sidder derovre og i hvert fald siger, de vil føre en fornuftig politik, vil komme til fornuft og komme til en erkendelse af, at man ikke kan komme uden om fremskridtspartiet. Det kan hr. Poul Hartling sige lige så mange gange, det skal være, men hvis hr. Poul Hartling vil opleve at stå som statsminister på denne talerstol én gang til, er han altså nødt til at erkende, at der er noget, der hedder fremskridtspartiet; det kommer man ikke uden om.

Handelsministeren nævnte et ordsprog om